

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	17:00 Biblia óra
Kedd:	15:00 Szent László fiúkör
	18:00 Haladó katekumenek
	19:00 Igekör
Csütörtök:	19:30 Kezdő katekumenek
Péntek:	15:00 Szent Teréz lánykör
	18:00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. A mai vasárnap missziós vasárnap van. A perselyadományokat a missziók javára fogjuk továbbítani.
2. Mostantól kezdve a miseigazolványokat a fél 10-es mise végén Sági Anikó néninél, Juhász Zoltán és Turai Dénes bácsiknál lehet lepecsételteni. Kérjük a diákokat, hogy várják meg, amíg az atyák és a ministránsok kivonulnak a szentélyből, és csak azután induljanak pecsételteni a miseigazolványukat. A kosarat már ne keressék!
3. Október 22-én Szent II. János Pál pápa, október 23-án Kapisztrán Szent János emléknapja lesz.
4. November 1-je Mindenszentek ünnepe. Ez a nap parancsolt ünnep, délelőtt fél 10-kor és este 6 órakor lesz szentmise.
5. Kérjük azokat, akik új síremlékük megáldását kérik, jelentkezzenek a sekrestyében, vagy a plébánia irodájában. November 2-án, szombaton, Halottak napján délután 14 órakor a temetőben igeliturgia keretében fogjuk ezeket megáldani.
6. Kérjük, hogy akik még nem fizették be az egyházi hozzájárulásukat az idei évre, azok tegyék meg a hátralévő két hónapban a plébánia irodájában.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. október 20. XII. évf. 33. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP – MISSZIÓS VASÁRNAP

Szüntelen kell imádkozni, és nem szabad belefáradni. Az Isten nem szolgáltat igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? (Lk 18, 1.7)

Néhány éve történt egy ifjúsági lelkigyakorlaton Tirolban. A gyakorlott szónok jól felkészülten fogott neki a napnak, viccesen prédikált, és megindító tanúságtételekkel, közérthető példákkal illusztrálta beszédét. Ennek ellenére a fiatalok faarccal ülték végig a tanítását. Érintette a kamaszok körében népszerű témákat, de a reakció ugyanaz maradt; az üzenete nem érte el a fiatalok szívét, visszapattan róluk. A vacsora alatt ő és kísérője visszavonultak imádkozni. Imádság közben az a furcsa érzés kerítette őket hatalmukba, mintha egy nehéz lepedő ereszkedne alá rájuk, egy sötét köd, ami nem engedi, hogy Isten világossága elérje a fiatalokat. Mintha valami lenyomta volna őket, a földre borulva imádkoztak tovább. Erős fájdalom járta át, amiről Szent Pál szavai jutott az eszébe: *Fiaim, újra a szülés fájdalmait szenvedem értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek.* (Gal 4, 19) Az imádság egyre nagyobb küzdelmet és erőfeszítést igényelt. Aztán amilyen hirtelen jött, olyan hirtelen szűnt meg a nyomasztás, múlt el a

sötétség; béke töltötte el őket, nyugalom járta át a helyet. Az imájuk véget ért, az előadó visszatért a csoporthoz.

Az este eseménytelenül kezdődött, a szónok minden retorikai fogást mellőzve az evangélium radikalitásáról prédikált. A fiatalok csüngtek a szavain. Amikor azt kérdezte tőlük, ki akarja átadni az életét Jézusnak, egyszerre teszik fel mindnyájan a kezüket, és jönnek előre, hogy elimádkozzák az önátadás imáját. A fiatalok közül sokan elmentek gyónni. Később a plébános elmondta az előadónak, hogy ő nem tudja mi történt a lelki napon, de ilyen mély és őszinte gyónásokat még nem hallott. Utólag pedig arról is értesül a szónok, hogy az egyik fiatal, aki buddhista volt, szeretne megkeresztelkedni. A neves előadó ekkor értette meg, mennyire meghatározó az imádság ahhoz, hogy az evangelizáció áttörést hozzon.

A mai olvasmány rámutat arra, hogy a csata nemcsak a harctéren folyik, hanem a domb tetején is, ahol Mózes imádkozik Izrael népéért. És az is világossá válik, hogy a harc kimenetele nem azon múlik, hogy ki van létszámfölényben, hanem azon, hogy Mózes áldásra tárt karokkal imádkozik-e az izraelitákért. A mi életünk is egy csatatéren folyik: harcolunk a családtagjainkért, a közösségeinkért, a diákjainkért, a ránk bízottainkért, városunkért, nemzetünkért, az Egyházért. A jó szándékon, a konkrét erőfeszítéseken túlmenően viszont szükségünk van az imádságra is! A másokért mondott imádság nem csak hab a tortán, hanem alapvető ahhoz, hogy az Istenért és a szereteteinkért végzett kis csatáinkat is meg tudjuk nyerni! Jézus a mai evangéliumban arra buzdít, hogy a közbenjáró imádságunk legyen szüntelen és sose fáradjunk bele! A misszió világnapján imáinkkal kísérvük azokat, akik aktívan bekapcsolódnak a misszióba!

A Szentatya, Ferenc pápa üzenete a missziók vasárnapjára 2019 (részletek)

Kedves testvérek, 2019. október hónapjára arra kértem az egész egyházat, hogy rendkívüli missziós időszakként élje meg azt, így emlékezve XV. Benedek pápa *Maximum illud* kezdetű apostoli levele kihirdetésének (1919. november 30.) századik évfordulójára. (...) E hónap megünneplése mindenekelőtt abban segít minket, hogy felismerjük a Jézus Krisztus melletti hitdöntésünk missziós értelmét, azon hitét, amelyet kötelezettség nélkül, ajándékként kaptunk a keresztségben. Istenhez tartozunk, mint gyermekei és ez soha nem egyénileg megy végbe, hanem mindig egyházi módon: az Istennel – Atyával, Fiúval és Szentlélekkel – való közösségből sok más testvérünkkel együtt új élet születik számunkra. (...)

Az Egyház misszióban van a világon. (...) Ez egy olyan megbízás, amely személyesen érint mindannyiunkat: én mindig misszió vagyok; te mindig misszió vagy; minden megkeresztelt ember maga egy-egy misszió. Aki szeret, az megmozdul, kilép önmagából, vonz és vonzódik, átadja önmagát a másoknak és életet adó kapcsolatokat teremt. (...)

Küldetésünk tehát Isten atyóságában és az Egyház anyaságában gyökerezik, mivel a keresztséghez szorosan kapcsolódik az a megbízás, amelyet Jézus a húsvéti küldetésben megfogalmazott: ahogy az Atya küldött engem, úgy küldelek én is titeket, eltöltve Szentlélekkel a világ kiengeszteléséért (...). A keresztény ember részese ennek a küldetésnek, azért, hogy senki se nélkülözze a fogadott fiúságra való meghívás örömhírét, valamint személyes méltóságának és az emberi élet belső értékének bizonyosságát a fogantatástól kezdve egészen a természetes halálig. (A levél teljes terjedelmében megtalálható plébániánk honlapján.)